



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Českém Krumlově rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Ondřeje Círka a přísedících Marie Jedličkové a Vítězslava Rendly v hlavním líčení konaném dne [datum] v [obec]

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obžalovaného],

[datum narození] v [obec], podnikatel, trvale bytem [adresa obžalovaného],

je vinen, že

jako společník a jednatel společnosti [příjmení] [anonymizováno], [IČO], se sídlem [adresa obžalovaného], od [datum] registrované u Finančního úřadu v [obec] jako dobrovolný plátce daně z přidané hodnoty (DPH) se čtvrtletním zdaňovacím obdobím, odpovědný mimo jiné za finanční a daňové záležitosti společnosti záměrně nepodal jménem společnosti v zákonné lhůtě do [datum] ani později Finančnímu úřadu v [obec] daňové přiznání k DPH za třetí čtvrtletí roku [anonymizováno], ani nezajistil jeho podání prostřednictvím jiné osoby, ačkoli věděl, že společnost v daném období realizovala podnikatelskou činnost a vznikla jí vůči státu povinnost odvést DPH, před finančním úřadem zatajil, že [anonymizováno] získala na základě jím vystavených faktur od společnosti [právníká osoba] [obec], [ulice a číslo] a od soukromého podnikatele [anonymizováno] [jméno] [příjmení] – [anonymizováno], [obec a číslo], [ulice a číslo], celkem částku 7.378.000 Kč, zahrnující DPH ve výši 1.178.000 Kč, a to

od společnosti [právníká osoba] na základě faktur

- č. [anonymizováno], ze dne [datum], za prezentaci na akci [anonymizováno] v [obec], na částku 535.500 Kč včetně 19 % DPH v částce 85.500 Kč,

- č. [anonymizováno], ze dne [datum], za prezentaci na akci [anonymizováno] v [obec], na částku 535.500 Kč včetně 19 % DPH v částce 85.500 Kč,
 - č. [anonymizováno], ze dne [datum], za prezentaci na akci [anonymizováno] ve [obec], na částku 535.500 Kč včetně 19 % DPH v částce 85.500 Kč,
 - č. [anonymizováno], ze dne [datum], za prezentaci na akci [anonymizováno] v [obec], na částku 535.500 Kč včetně 19 % DPH v částce 85.500 Kč,
 - č. [anonymizováno], ze dne [datum], za prezentaci na akci [anonymizováno] v [obec], na částku 535.500 Kč včetně 19 % DPH v částce 85.500 Kč,
 - č. [anonymizováno], ze dne [datum], za prezentaci na akci [anonymizováno] v J. [obec], na částku 535.500 Kč včetně 19 % DPH v částce 85.500 Kč,
 - č. [anonymizováno], ze dne [datum], za prezentaci na akci [anonymizováno] ve [obec], na částku 535.500 Kč včetně 19 % DPH v částce 85.500 Kč,
 - č. [anonymizováno], ze dne [datum], za prezentaci na akci [anonymizováno] [anonymizováno], na částku 357.000 Kč včetně 19 % DPH v částce 57.000 Kč,
 - č. [anonymizováno], ze dne [datum], za prezentaci na akci celostátní finále [příjmení], na částku 357.000 Kč včetně 19 % DPH v částce 57.000 Kč,
- a od podnikatele [anonymizováno] [jméno] [příjmení] na základě faktur
- č. [anonymizováno], ze dne [datum], za prezentaci na akci [anonymizováno] ve [obec], na částku 357.000 Kč včetně 19 % DPH v částce 57.000 Kč,
 - č. [anonymizováno], ze dne [datum], za prezentaci na akci [anonymizováno] v J. [obec], na částku 357.000 Kč včetně 19 % DPH v částce 57.000 Kč,
 - č. [anonymizováno], ze dne [datum], za prezentaci na akci [anonymizováno] v Č. Budějovicích, na částku 357.000 Kč včetně 19 % DPH v částce 57.000 Kč,
 - č. [anonymizováno], ze dne [datum], za prezentaci na akci [anonymizováno] v [obec], na částku 357.000 Kč včetně 19 % DPH v částce 57.000 Kč,
 - č. [anonymizováno], ze dne [datum], za prezentaci na akci [anonymizováno] ve [obec], na částku 357.000 Kč včetně 19 % DPH v částce 57.000 Kč,
 - č. [anonymizováno], ze dne [datum], za prezentaci na akci [anonymizováno] v [obec], na částku 357.000 Kč včetně 19 % DPH v částce 57.000 Kč,
 - č. [anonymizováno], ze dne [datum], za prezentaci na festivalu [anonymizováno], na částku 416.500 Kč včetně 19 % DPH v částce 66.500 Kč,
 - č. [anonymizováno], ze dne [datum], za prezentaci na akci [anonymizováno] v [obec], na částku 357.000 Kč včetně 19 % DPH v částce 57.000 Kč,

dne [datum] ukončil svoji činnost ve [právní osoba] [anonymizováno], když převedl jednatelství a obchodní podíl v této společnosti na tzv. bílého koně – [jméno] [příjmení], nar. 1983, resp. jeho společnost - [ulice] [anonymizováno] [právní osoba], se sídlem [adresa],

tedy že

ve větším rozsahu zkrátil daň,

čímž spáchal

přečin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1 trestního zákoníku

a odsuzuje se za to

podle § 240 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 16 (šestnácti) měsíců.

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 30 (třiceti) měsíců.

Podle § 82 odst. 2 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá, aby v průběhu zkušební doby podle svých sil uhradil škodu, kterou přečinem způsobil.

Odůvodnění:

Na základě provedeného dokazování bylo zjištěno, že obžalovaný [celé jméno obžalovaného] byl jedním ze dvou společníků a jednatelů [právníká osoba] [anonymizováno], která se od [datum] zaregistrovala u FÚ [obec] jako dobrovolný plátc DPH. Přestože tato společnost ve třetím čtvrtletí roku [anonymizováno] realizovala podnikatelskou činnost a vznikla jí vůči státu povinnost odvést DPH, obžalovaný jako jednatel odpovědný za finanční a daňové záležitosti společnosti záměrně nepodal jménem společnosti v zákonné lhůtě ani později daňové přiznání k DPH, ani nezajistil jeho podání prostřednictvím jiné osoby. Tímto způsobem před finančním úřadem zatajil, že společnost získala ve třetím čtvrtletí [anonymizováno] na základě jím vystavených faktur od [právníká osoba] a [anonymizováno] [jméno] [příjmení] celkem částku 7.378.000 Kč, zahrnující DPH ve výši 1.178.000 Kč. Dne [datum] obžalovaný ukončil svoji činnost ve společnosti, jednatelství i obchodní podíl převedl na tzv. bílého koně – [jméno] [příjmení], resp. jeho [právníká osoba] [anonymizováno] [právníká osoba] České republiky obžalovaný způsobil přesně nezjištěnou škodu převyšující částku 50.000 Kč.

Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] spáchání trestné činnosti popřel. Doznal sice, že byl společníkem a jednatelem [anonymizováno], že na rozdíl od druhého společníka a jednatele [jméno] [příjmení] bylo vedení účetnictví, podávání daňových přiznání a podobně jeho starostí, že daňové přiznání k DPH za třetí čtvrtletí roku [anonymizováno] skutečně nepodal, avšak přesto ve svém jednání nespatřuje nic protiprávního. Není pravdou, že by společnost úmyslně převedl na tzv. bílého koně, že by chtěl státu způsobit škodu zkrácením DPH. Jeho společnost se zaregistrovala jako dobrovolný plátc DPH k [datum], a to proto, že v následujících měsících byly plánovány akce [anonymizováno], kde se předpokládal vysoký obrat. Je pravdou, že společnost zinkasovala od [právníká osoba] a [anonymizováno] [jméno] [příjmení] celkem částku 7.378.000 Kč, a to na základě faktur, které vystavil on. Jednalo se o platby za prezentace těchto podnikatelských subjektů na leteckých dnech v [anonymizováno] [obec] a na [ulice] [anonymizováno], dále na festivalu [anonymizováno] a celostátním finále [příjmení]. Všechny tyto akce oni pořádali, hlavním partnerům – [anonymizováno] a [anonymizováno] [jméno] [příjmení] poskytli služby spočívající v prezentaci těchto firem, jak bylo smluveno. Za to pak vystavil faktury, jejichž výčet v obžalobě souhlasí. Všechny tyto faktury byly oběma subjekty proplaceny, a to buď bezhotovostním převodem na účet [anonymizováno] u Komerční banky nebo peníze přebíral on hotově (od společníka a jednatele [právníká osoba] pana [příjmení]). Je tedy pravdou, že jejich společnosti vznikla na výstupu povinnost odvést státu DPH. Na druhé straně však mohla být odečtena DPH zaplacená na vstupu, neboť v souvislosti s pořádáním akcí měli vysoké výdaje. Ty byly placeny jak bezhotovostními převody z účtu společnosti, tak v mnohých případech i hotově. O jaké výdaje se přesně jednalo, jaké částky byly komu zaplacený, již není schopen uvést ani doložit. Svoji účast ve společnosti ukončil v polovině listopadu [anonymizováno], a to v souvislosti s odjezdem do ciziny. Už od léta [anonymizováno] plánovali začít s leteckými dny na Kanárských ostrovech, za tím účelem z České republiky nakonec odjeli [datum]. Předtím se s druhým jednatelem a společníkem a [jméno] [příjmení] rozhodli, že prodají svoji společnost, neboť jim už nebyla prakticky k ničemu. O tom se bavil mezi svými známými a zřejmě na základě toho se mu telefonicky ozval nějaký člověk s tím, že zastupuje firmu

obchodující se společnostmi. Je možné, že se mu představil, avšak jeho jméno si nevybavuje, nikdy se s ním nesetkal. Tento muž měl zařídit všechny záležitosti týkající se změny jednatele a převodu obchodního podílu. Byl problém jej sehnat, nikdy nepřišel na slíbenou schůzku. To se stalo i v případě jednání v notářské kanceláři JUDr. [příjmení], kam rovněž nedorazil. [příjmení] spolu s panem [příjmení] proto podepsali dokumenty týkající se převodu obchodního podílu, nechali si ověřit podpisy a s tím mužem se telefonicky dohodl tak, že nový majitel si nechá podpisy ověřit později, všechny písemnosti mu doveze do kanceláře a tam si převezme účetnictví. Vzhledem k tomu, že on sám musel odjet pryč, pověřil ve své kanceláři v [příjmení] ulici spolupracovníka [jméno] [příjmení], aby účetnictví tomu muži předal. Následně mu pan [příjmení] řekl, že se nějaký muž opravdu dostavil, předal doklady od notáře, vzal šanony s účetnictvím a odešel. Na to byl sepsán protokol o převzetí těchto dokladů, který požadoval. Totožnost muže zařizujícího převod obchodního podílu nezná, domnívá se, že to nebyl [jméno] [příjmení], neboť toho zná vcelku dobře z místa bydliště. Je pravdou, že veškeré organizační, finanční, daňové záležitosti společnosti měl zařizovat jako jednatel on. Pan [anonymizováno] se zabýval spíše technickými záležitostmi. Po skončení třetího čtvrtletí [anonymizováno] skutečně došlo k tomu, že nepodal jménem společnosti daňové přiznání k DPH. Nestalo se tak ovšem úmyslně, prostě nestíhal, byl v obrovském spěchu v souvislosti s přípravou odjezdu na [anonymizováno]. Protože věděl, že třetí kvartál není účetně uzavřen, upozornil na to onoho muže, s nímž telefonicky vyjednával prodej [anonymizováno]. S ním byl domluven, že daňové přiznání k DPH dodatečně podá nový vlastník, resp. jednatel. Podle jeho názoru neměla společnost v době ukončení jeho účasti žádné dluhy ani pohledávky, neměla žádný majetek. Do roku [anonymizováno] neprovozovala prakticky žádnou činnost, pouze byla vlastníkem domu [adresa] v [příjmení] ulici, [obec]. Tento dům prodali v létě [anonymizováno] manželům [příjmení]. Je pravdou, že za roky 2004 2005 nepodal jménem společnosti daňové přiznání k dani z příjmů právnických osob. Prakticky nebylo důvodu, neboť společnost nevykazovala žádnou činnost, pouze správu vlastní nemovitosti. V době převodu obchodních podílů neměl tušení, že [jméno] [příjmení] je tzv. bílý kuň, nikdy se s ním nesetkal, poprvé ho viděl až s velkým časovým odstupem při jednání u soudu. Pokud jde o výzvu FÚ [obec] k podání přiznání k DPH ze dne [datum], kterou převzal pan [příjmení] dne [datum], tak je skutečně pravdou, že mu tento doklad pan [příjmení] předal, aby to vyřídil. [příjmení] si sám byl vědom toho, že nestíhl daňové podání přiznat, proto volal na finanční úřad. Řekl jim, že to nestíhl a že daňové přiznání podá dodatečně nový vlastník společnosti. Pokud z leteckých dnů a festivalů pořádaných v roce [anonymizováno] měla [anonymizováno] vůbec nějaký zisk, pak velmi malý. Je možné, že výdaje byly dokonce vyšší, než příjmy, dnes už není schopen to doložit. Podle jeho názoru společnosti vůbec nevznikla povinnost odvést státu DPH, nebo pokud ano, tak pouze v mizivé výši. Je pravdou, že z účtu společnosti vybral v době od [číslo] do [datum] velké finanční prostředky a část převedl i na účty své, své manželky, [jméno] [příjmení] či druhé své společnosti [anonymizováno][právníká osoba]. Tyto výběry prováděl po domluvě s oním mužem, se kterým domlouval převod společnosti. Peníze vybíral proto, aby mohl zaplatit zbytek peněz, které společnost dlužila dodavatelům v souvislosti s pořádáním leteckých dnů a festivalů. Účetnictví společnosti vedl, tedy shromažďoval účetní doklady, vše pak předal novému majiteli, který podle jejich dohody měl daňové přiznání podat.

Z výpovědi svědka [jméno] [příjmení] se podává, že k řešené záležitosti nemůže uvést nic zvlášť podstatného. Je sice pravdou, že i on byl společníkem a jednatelem [anonymizováno], avšak zajišťoval prakticky pouze technické věci. Veškeré záležitosti ohledně jednání s obchodními partnery, finance, vedení účetnictví, daňové záležitosti měl na starosti obžalovaný [celé jméno obžalovaného]. Může tedy potvrdit, že v roce [anonymizováno] jejich společnost organizovala řadu leteckých dnů v [obec] i na [anonymizováno], dále hudební festivaly v [obec] a [obec]. Vůbec ovšem neví, jaké částky byly inkasovány od sponzorů, jaké byly celkové příjmy a výdaje jejich společnost. Neví dokonce ani to, s jakým ekonomickým výsledkem tato činnost skončila, zda vydělali nebo prodělali. O vše se staral obžalovaný [celé jméno obžalovaného], on mu plně

důvěřoval. Žádný finanční zisk z toho neměl. Rovněž vedení účetnictví a kontakt s finančním úřadem byla starost pana [celé jméno obžalovaného], on o tom neví vůbec nic. Od konce léta [anonymizováno] začali připravovat odjezd na [anonymizováno], kde chtěli rovněž pořádat letecké dny. Nakonec odjeli v polovině listopadu [anonymizováno], předtím došlo k převodu společnosti na nového majitele. Důvod, proč se společnost takto narychlo prodávala, nevím. Pan [celé jméno obžalovaného] mu řekl, že je třeba [anonymizováno] prodat, proto s ním šel k notáři a tam podepsal potřebné doklady. V podstatě neví, o jaké se jednalo, co podepisoval. Nezajímal se ani o to, kdo bude novým společníkem či jednatelem. Účetnictví bylo předáno novému vlastníkovi tak, že jej zanechali v šanonech v kanceláři společnosti – v domě obžalovaného v [příjmení] ulici. [příjmení] spolu s obžalovaným odjel pryč a poté jim bylo kolegou [příjmení] sděleno, že šanony byly předány. Obsah šanonů neprohlížel, avšak je přesvědčen, že se jednalo právě o účetnictví jejich společnosti. Je pravdou, že [datum] převzal výzvu FÚ [obec] k podání daňového příznání k DPH za třetí čtvrtletí [anonymizováno]. Vyřešil to tak, že písemnost předal panu [celé jméno obžalovaného], který to měl zařídit. Jak to nakonec dopadlo neví. Za převod obchodního podílu v [anonymizováno] nedostal žádné peníze, ani neví, jestli ve smlouvě byla uvedena nějaká částka. Ví o tom, že těsně před jejich odjezdem do ciziny byly z účtu společnosti vybírány ve větším rozsahu peníze, jednak hotově a jednak byly převáděny i na jejich soukromé účty. Dělo se tak z pokynu obžalovaného [celé jméno obžalovaného], který řekl, že je třeba ještě doplatit nějaké závazky za půjčení letadel, zaplatit muzikantům atd. [příjmení] sám není schopen uvést, jestli se z těchto peněz skutečně něco platilo, resp. co a komu. Byla to záležitost pana [celé jméno obžalovaného]. Ohledně předání účetnictví měl být připravený nějaký předávací protokol. [příjmení] však u předání nebyl a zmíněný protokol ani následně neviděl. Z Kanárských ostrovů se definitivně vrátili v březnu 2010, mezi tím byl on i obžalovaný doma ještě na pár dní kolem Vánoc. Neví, jestli byl v listopadu [anonymizováno] nějaký důvod rychle převádět obchodní podíly v [anonymizováno] Prostě za ním přišel pan [celé jméno obžalovaného] řekl, že se to prodá.

Z výpovědi svědka [jméno] [příjmení] – společníka, jednatele a ředitele [právnícká osoba] [obec] se zjišťuje, že jej obžalovaný [celé jméno obžalovaného] oslovil v roce [anonymizováno] s nabídkou prezentace společnosti na leteckých dnech. Jemu se záměr líbil, proto se dohodli. Následně došlo k tomu, že [anonymizováno] zastoupená panem [celé jméno obžalovaného] pořádala několik leteckých dnů v [obec] i na [anonymizováno], kde byla mimo jiné prezentována i jejich společnost. S výsledkem byl spokojen, proto také nechal proplatit všechny faktury vystavené společností obžalovaného. Pokud mu bylo předloženo devět faktur a s tím související výdajové pokladní doklady, tak ty souhlasí. V jednom případě provedli platbu bezhotovostním převodem, v ostatních případech předával peníze hotově on sám obžalovanému. Ten vyjádřil přání, aby se jednalo o hotové platby s tím, že potřebuje průběžně hradit v hotovosti svým dodavatelům. [příjmení] proto nechal shromažďovat tržby z více svých prodejen a pokud to již byla dostatečná částka, zavolal obžalovanému a ten si pro peníze přijel. Pokaždé byl vystaven výdajový pokladní doklad. Jestliže část z nich je datována až na konci listopadu či v prosinci [anonymizováno], kdy měl být obžalovaný již v cizině, tak na policii to vysvětlit nedokázal, ale následně si vzpomněl, jak k tomu došlo. Obžalovaný jej před odjezdem požádal, zda by bylo možné v rychlejším režimu proplatit zbytek faktur. [příjmení] proto na tyto platby použil jiné své peníze a až následně, kdy se z tržeb sešla dostatečná částka, vždy nechal vystavit výdejový pokladní doklad a peníze si vzal zpět. S druhým jednatelem panem [příjmení] se sice setkal, ovšem fakticky jednal za [anonymizováno] prakticky jen s panem [celé jméno obžalovaného] O tom, že svoji společnost prodal, se dozvěděl až s časovým odstupem od finančního úřadu, který u nich začal šetření.

Rovněž svědek [příjmení] [jméno] [příjmení] potvrdil, že mu [právnícká osoba] [anonymizováno] dodala všechny objednané služby související s prezentací jeho firmy na leteckých dnech a festivalu [anonymizováno]. V souladu se smlouvou proplatil společnosti obžalovaného všech osm

faktur (v sedmi případech na částku 357.000 Kč a v jednom případě na částku 416.500 Kč). Vždy se jednalo o bezhotovostní formu úhrady převodem na účet společnosti. Všechny akce proběhly k jeho plné spokojenosti. První problém vznikl až při kontrole Finančního úřadu [část obce], který mu neuznal odpočet DPH na vstupu, a to právě v souvislosti s fakturami vystavenými obžalovaným jménem [anonymizováno]. Bylo totiž zjištěno, že v době poskytnutí plnění nebyla společnost obžalovaného ještě registrována jako plátců DPH. V tomto mu tedy vznikla škoda. Následně mu finanční úřad po dobu cca dvou let zadržoval další finanční prostředky související s odpočtem DPH u dalších faktur. Tyto peníze však nakonec dostal i s úroky. Na podzim [anonymizováno] se dozvěděl o převodu obchodních podílů v [anonymizováno] a o tom, že obžalovaný odjíždí do ciziny. Následně jej ještě kontaktoval telefonicky s tím, že [anonymizováno] nepodala daňové přiznání k DPH za třetí čtvrtletí [anonymizováno], což bylo vytýkáno finančním úřadem. Obžalovaného požádal, aby toto zaurgoval u nových majitelů. Během pár dní bylo daňové podání sice podáno, ale naprosto nesplňovalo předepsané záležitosti. Kromě škody vzniklé v souvislosti s koupí ocelové haly od [anonymizováno] a následnou krádeží (jiná záležitost) mu tedy reálně vznikla škoda v té podobě, že si u první série faktur nemohl odečíst DPH na vstupu a tím se zvýšila jeho daňová povinnost vůči státu. Došlo k tomu chybou obžalovaného, který vyčíslil DPH i ve fakturách z [datum]. K vymáhání těchto částek nakonec nepřistoupil, neboť nový majitelé [anonymizováno] byli zcela nekontaktní a dověděl se, že jde o převod společnosti na tzv. bílého koně. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] se s ním později již odmítl bavit (nejen kvůli této věci, ale i kvůli další společné akci – prodej ocelové haly) s tím, že s [anonymizováno] už nemá nic společného.

Z výpovědi svědkyně [jméno] [příjmení] bylo zjištěno, že její [právnícká osoba] [anonymizováno] v minulosti zpracovávala účetnictví pro jednu ze společností obžalovaného – [anonymizováno][právnícká osoba]. Obžalovaný za ní přišel někdy v březnu až dubnu [anonymizováno] s tím, že má dvě společnosti a chtěl by u nich zpětně zpracovat účetnictví za rok 2005 a dále pokračovat. Ke [právnícká osoba] [anonymizováno] nakonec nebyl schopen dodat žádné doklady, které by se daly zaúčtovat, nepředložil ani konečné stavy ke konci roku 2004. Jediné co dodal, byl výpis z účtu společnosti, kde byly nějaké menší pohyby. Nakonec mu proto řekla, že toto účetnictví zpracovat nemohou. Žádost o zpětné zpracování účetnictví u svých společností obžalovaný odůvodňoval tím, že mu to původně dělala nějaká účetní z [obec], která však onemocněla a nepodala ani daňová přiznání. Nakonec tedy na žádost obžalovaného zpracovávala účetnictví pouze u společnosti [anonymizováno][právnícká osoba]. Bylo zpětně zpracováno účetnictví za rok 2005 a dále pokračovali v roce [anonymizováno]. K ukončení spolupráce došlo po prvním kvartálu roku 2007, kdy jí obžalovaný dlužil již vyšší částku peněz. Během roku [anonymizováno] za [anonymizováno][právnícká osoba] podala přiznání k dani z příjmu fyzických osob, zřejmě i k silniční dani a každopádně i k DPH. To bylo podáno vždy včas v zákonném termínu včetně prvního čtvrtletí [anonymizováno]. Ve vztahu k druhé [právnícká osoba] [anonymizováno] jí obžalovaný nepředložil žádné doklady, nepožádal jí o zpracování daňového přiznání k DPH. Za kompletní vedení účetnictví a podávání daňových přiznání fakturovali společnosti obžalovaného částku kolem 10.000 Kč (včetně DPH) za čtvrt roku. Pochybuje o tom, že by bylo pravdivé tvrzení obžalovaného, že s žádostí o zpracování účetnictví [anonymizováno] za ní přišel poprvé až na jaře 2007. Podle jejího názoru žádal o zpracování účetnictví obou společností současně. Na jaře 2007 jí už dlužil větší částku za vedení účetnictví [anonymizováno][právnícká osoba] a proto není pravděpodobné, že by jí vůbec požádal o další činnost ve vztahu k další společnosti.

Svědék [jméno] [příjmení] vypověděl, že v roce [anonymizováno] spolupracoval s [anonymizováno] externě při pořádání leteckých dnů a hudebních festivalů. Dělal to prakticky bez nároku na odměnu. [jméno] si fakticky vybíral tím, že si mohl s letadly odlétat nějaké volné hodiny. [příjmení] sám se podílel pouze na technické realizaci jednotlivých akcí, také pan [příjmení] zařizoval hlavně technické věci. Bral jej jako zástupce pana [celé jméno obžalovaného].

Vše podstatné – jednání s partnery, finanční záležitosti a podobně řešil pan [celé jméno obžalovaného]. Během léta [anonymizováno] zorganizovali několik leteckých dnů v [obec] i na [anonymizováno], k tomu nějaké hudební festivaly. Jak to bylo se sponzory, kolik zaplatili, kolik naopak činily výdaje atd., nemůže uvést, to šlo zcela mimo něj. O prodeji [anonymizováno] těsně před odjezdem na [anonymizováno] ví pouze z doslechu. Neví nic o tom, komu a za jakých podmínek bylo prodáváno. Od obžalovaného dostal pouze pokyn, aby někomu, kdo přijde, předal šanony s účetnictvím. Obžalovaný s panem [příjmení] odjížděli pryč z kanceláře, na stole mu nechali čtyři až pět šanonů. Obžalovaný mu několikrát zdůraznil, že podmínkou předání šanonů tomu muži, co přijde, je, aby donesl nějaké dokumenty. Nevzpomíná si, o co se mělo jednat, zda mu to obžalovaný řekl. Nakonec přišel muž ve věku [číslo] let, výšky zhruba 176 cm. Předal mu jeden až dva papíry, na kterých si všiml nějaké úřední hlavičky, zřejmě od notáře. Na základě toho mu on předal šanony s účetnictvím a muž odešel. Nepodepisoval se žádný předávací protokol, nic nepotvrzoval ten muž jemu ani naopak. Sepsání předávacího protokolu obžalovaný nepožadoval. Jestliže je mu předložena fotografie č.l. 1158 ([jméno] [příjmení]), tak nemůže s jistotou uvést, zda to je ten muž nebo ne. Pokud jde o fotografii č.l. 1159 ([jméno] [příjmení]), tak ten to zřejmě není. To spíše odpovídá muž na první fotografii. [příjmení] sám podrobně neprohlížel obsah šanonů, ale je přesvědčen, že šlo o účetní doklady. Poslední šanon byl otevřený, v něm mu nechal obžalovaný písemný pokyn, co má od toho muže převzít. Neví nic o tom, zda byly uzavřeny daňové záležitosti společnosti. Od obžalovaného nedostal pokyn, že by měl přebírajícího upozornit, že nebylo podáno přiznání k DPH.

Z výpovědi svědka [jméno] [příjmení] soud zjistil, že v záležitosti týkající se převodu obchodního podílu a jednatelství ve [právní osoba] [anonymizováno] figuroval z iniciativy [jméno] [příjmení]. Ten mu nabídl částku 5.000 Kč, pokud firmu napíše na sebe. Tuto částku mu skutečně zaplatil. Ve společnostech [ulice] [anonymizováno] [právní osoba] a [právní osoba] je také společníkem a jediným jednatelem. Žádná z těchto společností není činná, on v nich nepodnikal vůbec nic. Proč tyto společnosti figurují ve smlouvách o převodu obchodního podílu [právní osoba] [anonymizováno] nedokáže uvést. Všechny smlouvy dostal už hotové, aby je podepsal a donesl k notáři. Dával mu to [jméno] [příjmení]. Pokud se ve smlouvách uvádí, že za převod obchodních podílů zaplatil 50.000 Kč, takto neodpovídá skutečnosti, žádné peníze nikomu nepředal. Není pravdou, že by převzal nějaké účetnictví, nedostal nic kromě kartičky k účtu u banky, zda tam byly nějaké peníze neví, nezjišťoval to. Nebyl upozorněn, že by měl jménem společnosti podat daňové přiznání k DPH za třetí čtvrtletí [anonymizováno]. Nevzpomíná si, že by jménem společnosti nějaké daňové přiznání podal později. Jestliže mu byla předložena plná moc datovaná [datum], tak podpis na ní je opravdu jeho. Z jakého důvodu byla plná moc vystavena, neví. [příjmení] to být mezi papíry, které mu předložil k podepsání [příjmení]. Společnost [anonymizováno] nevyvíjela po převodu obchodních podílů žádnou činnost. Následně došlo ještě ke změně sídla společnosti na [obec a číslo], a to z iniciativy pana [příjmení].

Z výpovědi svědka [jméno] [příjmení] nemohl soud vycházet prakticky vůbec. Jak bude dále podrobněji rozvedeno, jeho vyjádření je zcela nevěrohodné a zjevně účelové. V přípravném řízení tento svědek využil práva odepřít výpověď. V hlavním líčení pak uvedl, že žádný důvod odepřít výpověď nemá. K řešené věci uvedl, že neví prakticky nic. Obžalovaného [celé jméno obžalovaného] a [jméno] [příjmení] zná z místa svého bydliště již delší dobu, konflikty neměli, ale na druhé straně se ani nijak zvlášť nepřátelí. O podnikání obžalovaného prostřednictvím [anonymizováno], o převodu obchodních podílů v této společnosti neví nic. Není pravdou, že by prodej společností zprostředkoval on, že by k tomu sehnal jako bílého koně [jméno] [příjmení] a za to mu zaplatil. [příjmení] [příjmení] je mu známo, že u více společností figuruje jako bílý kůň a podle jeho názoru jej křivě obviňuje proto, že mu zůstal dlužit peníze ([příjmení] jemu). [příjmení], „podnikal“ spolu s [jméno] [příjmení] a zřejmě dalšími lidmi. [příjmení] [příjmení] měl záznamy rejstříku trestů, formálně za sebe nastrčil [příjmení], který udělal vše, co mu řekl. [příjmení] se s nimi nakonec nepohodl, odešel, zůstali mu dlužit.

Na č.l. 1- 10 je založeno podání FÚ [obec] ze dne [datum], kterým bylo v řešené věci podáno trestní oznámení. Rekapitulují se zde zjištěné příjmy [právnícká osoba] [anonymizováno] v roce [anonymizováno] od [anonymizováno] [jméno] [příjmení] a [právnícká osoba] s tím, že vzniklo podezření, že se jedná o faktury fiktivní, o předstírané obchodní případy za účelem vylákání nadměrného odpočtu DPH. Na č.l. 116-121, [číslo] jsou pak založena odborná vyjádření Finančního ředitelství [obec], která se týkají výpočtu daňové povinnosti podle zajištěných dokladů. Uvádí se zde, že pokud byly obchodní případy realizovány a společnost k těmto neuplatnila žádné náklady, pak by činila daň z příjmu právníckých osob za zdaňovací období roku [anonymizováno] částku 3.557.760 Kč. Co se týče daně z přidané hodnoty, zde rovněž nebyly předloženy žádné nákladové doklady, tedy DPH na vstupu. Z prokázaných plnění v třetím čtvrtletí [anonymizováno] v celkové výši 6.200.000 Kč (základ daně) činí 19% DPH částku 1.178.000 Kč. Bylo zjištěno, že část plnění uskutečnila [anonymizováno] ještě v době, kdy nebyla plátcem DPH, tj. před [datum]. Jestliže však za toto plnění vystavila daňové doklady, ve kterých uvedla daň z přidané hodnoty, a tato jí pak byla uhrazena, byla povinna i tuto daň přiznat a zaplatit podle § 108 odst. 1 písm. m) zákona č. 235/2004 Sb., o DPH, ve znění pozdějších předpisů. Další plnění podle získaných faktur již uskutečnila jako plátce DPH po [datum]. Ve všech případech měl daňový subjekt předmětná zdanitelná plnění zahrnout do daňového přiznání za období, ve kterém došlo k jejich uskutečnění. Při poskytování služeb se podle § 21 odst. 6 písm. a) citovaného zákona považuje zdanitelné plnění za uskutečněné dnem jeho poskytnutí nebo dnem vystavení daňového dokladu, a to tím dnem, který nastal dříve. V daném případě tedy veškerá plnění vůči [právnícká osoba] a [anonymizováno] [jméno] [příjmení] měla být přiznána a DPH odvedena ve třetím čtvrtletí roku [anonymizováno]. Na č.l. 44-85 jsou založeny všechny faktury vystavené [právnícká osoba] [anonymizováno] na [právnícká osoba] a [anonymizováno] [jméno] [příjmení], jak jsou uvedeny v obžalobě, jsou zde založeny rovněž korespondující výdajové pokladní doklady, které prokazují, že obžalovaný jménem své společnosti převzal od [právnícká osoba] fakturované částky. Pouze v jednom případě byla úhrada od této společnosti provedena bezhotovostním převodem ve výši 357.000 Kč. V případě [anonymizováno] [jméno] [příjmení] je bankovními výpisy doloženo, že všech osm faktur uhradil bezhotovostním převodem. Z dodatečného přiznání k DPH č.l. 93-96 vyplývá, že toto bylo jménem [anonymizováno] podáno (za čtvrté čtvrtletí [anonymizováno]) na FÚ [obec] dne [datum]. Je zde deklarován základ daně ve výši 7.658.802 Kč a z toho vyplývající daň na výstupu 1.455.565 Kč. Na druhé straně je uplatňován odpočet daně na vstupu ve výši 1.450.283 Kč s tím, že výsledná výše daňové povinnosti by měla činit 5.282 Kč [ulice] daňového přiznání se uvádí, že jej podává jednatel [jméno] [příjmení]. [příjmení] přiznání je datováno [datum] a je ověřeno málo čitelným podpisem, který se však na první pohled neshoduje s pravým podpisem [jméno] [příjmení] (jak je například ve smlouvě o převodu obchodního podílu s úředním ověřením na č.l. 245c, resp. 245f spisu). Z plné moci č.l. 224 se zjišťuje, že [jméno] [příjmení] jako jednatel [příjmení] [anonymizováno] (s úředně ověřeným podpisem) s datem [datum] zmocnil obžalovaného [celé jméno obžalovaného] k zastupování uvedené společnosti před FÚ [obec]. Na č.l. 185-194 jsou založeny smlouvy o reklamní spolupráci na leteckých dnech uzavřené mezi [anonymizováno] [jméno] [příjmení] a [anonymizováno] [anonymizováno] ve dnech [datum] a [datum], dále předávací protokoly týkající se vyhodnocení daných projektů, smlouva o reklamní spolupráci na hudebním festivalu [anonymizováno] [anonymizováno] ze dne [datum] a konečně výpisy z účtu [anonymizováno] [příjmení] u [právnícká osoba], které prokazují úhradu všech faktur [právnícká osoba] [anonymizováno]. Podle předávacího protokolu č.l. 225 měla [ulice] [anonymizováno] [právnícká osoba] dne [datum] od předávající [anonymizováno] převzít veškeré účetní i jiné doklady související se společností včetně daňových přiznání a účetních uzávěrek. Za předávajícího je zde podepsán obžalovaný [celé jméno obžalovaného], podpis přebírajícího je nečitelný. Podle záhlaví by se mělo jednat o [jméno] [příjmení], ten však uvedl, že podpis jeho není. Navíc je zřejmé, že nemohla být předána daňová přiznání a účetní závěrky, jak se v protokole uvádí, neboť tyto neexistovaly. Z výpisu obchodního rejstříku č.l. 228-229 vyplývá,

že svědek [jméno] [příjmení] je společníkem a jediným jednatelem u [právnícká osoba] [anonymizováno] [právnícká osoba] a [ulice] [anonymizováno] [právnícká osoba]

Ze smluv o převodu obchodního podílu č.l. 230-233, [číslo] se podává, že [jméno] [příjmení] převedl dne [datum] svůj 25% obchodní podíl na [právnícká osoba] [anonymizováno] [právnícká osoba] zastoupenou jednatelem [jméno] [příjmení] za částku 10.000 Kč. Podpisem smlouvy je potvrzováno, že k předání této částky došlo. [příjmení] [jméno] [příjmení] i [jméno] [příjmení] jsou úředně ověřeny, totéž platí u druhé smlouvy uzavřené mezi [celé jméno obžalovaného] a [anonymizováno] [právnícká osoba] Téhož dne [datum] převedl obžalovaný svůj 75% obchodní podíl na uvedenou společnost zastoupenou [jméno] [příjmení] za částku 40.000 Kč, také v tomto případě je uvedeno, že se potvrzuje převzetí celé částky. Z dokladů č.l. 270-272 a [číslo] soud zjistil soupis veškerých plateb přes pokladnu [právnícká osoba] a kopie výpisu z jejího účtu (prokazují platby této společnosti vůči [anonymizováno]). Dále je zde založeno vyhodnocení reklamní kampaně na jednotlivých leteckých dnech na festivalu [příjmení] a [anonymizováno]. Protokoly o dalších kontrolách FÚ [obec] (navazující na kontroly dřívější) jsou ve spise na č.l. 367-374, [číslo], týkají se kontroly k DPH za rok [anonymizováno] a k dani z příjmů právnických osob za roky 2004 [anonymizováno], přičemž kontroly byly provedeny od [datum] do [datum]. Z dokladů č.l. 386-401 se zjišťuje, že finanční úřad vyzýval [právnícká osoba] [anonymizováno] k podání přiznání k dani z příjmů právnických osob za rok 2004 [anonymizováno], přičemž výzvu převzal obžalovaný dne [datum] a [datum] a druhý jednatel [jméno] [příjmení] dne [datum]. Dne [datum] byla u FÚ [obec] podána přihláška k registraci k dani z přidané hodnoty [právnícká osoba] [anonymizováno], podepsán jednatel [jméno] [příjmení]. První výzvu k podání daňového přiznání k DPH za třetí čtvrtletí [anonymizováno], kterou vyhotovil FÚ [obec] dne [datum], převzal [jméno] [příjmení] dne [datum], druhá výzva ze dne [datum] již nebyla adresátovi doručena. Na č.l. 406-418 je založena výzva k doplnění daňového přiznání k DPH za čtvrté čtvrtletí [anonymizováno], které bylo podáno opožděně a neúplně v únoru 2007 (viz výše) a platební výměr ze dne [datum], kterým FÚ vyměřil DPH za uvedené období ve výši 1.455.565 Kč (podle příjmů vyčíslených v daňovém přiznání a s ohledem na to, že nebyla doložena žádná daň zaplacená na vstupu). Dne [datum] zaslal finanční úřad výzvu k zaplacení nedoplatku DPH na adresu obžalovaného, který ji převzal dne [datum]. Z dokladů č.l. 425-478 se zjišťuje, že v dubnu 2007 provedl FÚ [obec] a [obec] šetření u společnosti [právnícká osoba] ve vztahu k předmětným obchodům s [anonymizováno] Kontrolovaná společnost předložila všechny podstatné doklady k finančním transakcím – faktury, výdajové pokladní doklady. Kontrola FÚ [obec] – [část obce] u [anonymizováno] [příjmení] ze dne [datum] je popsána v dokladech č.l. 479-485 (týkala se zejména demontované ocelové haly v [obec]). K těmto se vztahovala další kontrola stejného finančního úřadu dne [datum] (č.l. 501-513), přičemž [anonymizováno] [příjmení] předložil požadované doklady k demontáži ocelové haly a technickou zprávu. Podle daňových dokladů č.l. 522-530 fakturovala [právnícká osoba] [anonymizováno] společnosti [právnícká osoba] za prezentaci na leteckých dnech v [obec], [obec], [obec] a [obec] částky ve výši 20.000 Kč, resp. 25.000 Kč za akci.

Další protokol FÚ [obec] – [část obce], tentokrát však poměrně podstatný, je ze dne [datum] (č.l. 539-544 spisu). Kontrolovaným subjektem byl [anonymizováno] [jméno] [příjmení] a uvedeného dne jako svědek vypovídal obžalovaný [celé jméno obžalovaného]. [příjmení] jiné se vyjadřoval k předání účetních dokladů [právnícká osoba] [anonymizováno] při převodu obchodního podílu dne [datum]. K tomu uvedl, že k faktickému předání dokladů skutečně došlo, a to uvedeného dne v sídle [právnícká osoba] 3, [obec]. Doklady byly předány jednomu ze zprostředkovatelů odkupu společnosti. Tyto doklady předával on pánovi ve věku kolem třiceti let a upozornil jej na složku, která má být ještě dopracována. Současně od tohoto muže převzal finanční hotovost za převod obchodních podílů (č.l. 543 – části označená jako I/ a II/). Z faktury na č.l. 546 vyplývá, že dne [datum] fakturovala [anonymizováno][právnícká osoba] (druhá ze společností obžalovaného) [právnícká osoba] [anonymizováno] částku 325.950 Kč za reklamu a propagaci akcí (bez bližšího

určen). Jako datum uskutečnění zdanitelného plnění se uvádí [datum]. Důvod vystavení tohoto dokladu (co a proč bylo hrazeno) nedokázal obžalovaný při výslechu v hlavním líčení vysvětlit. Podle zprávy [právníká osoba] činil zůstatek na účtu [právníká osoba] [anonymizováno] ke dni [datum] mínus 274 Kč. Podrobný výpis jednotlivých transakcí na tomto účtu za období od ledna do prosince [anonymizováno] je na č.l. 81-84. Obžalovaný se postupně vyjádřil ke každé z podstatných položek výpisu. Z dokladu je zřejmé, že až do okamžiku připsání první platby od [anonymizováno] [jméno] [příjmení] dne [datum] vykazoval účet naprosto minimální pohyby a zůstatky. Kromě plateb od uvedeného podnikatele a v jednom případě od společnosti [právníká osoba] byly připsány podstatné platby od [jméno] [příjmení] v měsíci červenci a srpnu [anonymizováno]. Ty souvisely s prodejem rodinného domu [ulice a číslo]. Takto byla uhrazena částka cca 8.000.000 Kč. Během celé doby od července do [datum] byly prováděny relativně vysoké hotovostní výběry (obžalovaným [celé jméno obžalovaného]). Důležité je též období od [číslo] do [datum], kdy se zůstatek na účtu snížil z částky téměř 3.000.000 Kč na necelých 1.000 Kč. Jednak šlo o hotovostní výběry obžalovaného, jednak o převody na jeho soukromý účet, na účet jeho manželky, [jméno] [příjmení] a [anonymizováno][právníká osoba] (podrobněji níže). Z další zprávy a dokladů [právníká osoba] č.l. 691, [číslo] vyplývá, že nový jednatel [anonymizováno] [jméno] [příjmení] neměl k účtu společnosti vůbec dispoziční právo. Z kopií jednotlivých výběrových lístků a příkazů k úhradě vyplývá, že veškeré transakce, které se na účtě objevují od [číslo] do [datum], provedl obžalovaný [celé jméno obžalovaného]. Ze zpráv dalších bank č.l. 731-817 lze dovodit, že u jiného bankovního ústavu v České republice neměla společnost veden účet.

Podle protokolu č.l. 562-564 provedl FÚ [obec] dne [datum] místní šetření v obci [obec], kde měla mít v domě [adresa] nové sídlo [právníká osoba] [anonymizováno] a [ulice] [anonymizováno] [právníká osoba]. Bylo zjištěno, že jde o velmi zchátralou stavbu, bez jakéhokoli označení, objekt je zarostlý trávou, zcela neudržovaný, bez oken a funkčního vstupu. V návaznosti na zjištění k osobě [jméno] [příjmení] bylo opakovaně zaznamenáno i jméno [jméno] [příjmení]. Ten byl veden jako předseda představenstva [právníká osoba], [obec], [ulice a číslo]. Tato společnost vznikla dne [datum] a na internetu se prezentovala jako přední společnost specializující se na služby v oblasti zakládání, správy a prodeje společností. Prostřednictvím internetu nabízí mimo jiné i odkup společností v jakémkoli stavu. Při šetření FÚ [obec] dne [datum] (protokol č.l. 565-580) uvedl [jméno] [příjmení], že mu účetnictví [anonymizováno] nebylo nikdy předáno. Podpis na kopii předávacího protokolu není čitelný, ale je si jist, že on tento protokol nikdy nepodepsal. K odkupu společnosti tehdy uvedl, že sám kontaktoval [celé jméno obžalovaného] s tím, že má zájem jeho společnost koupit. Smlouvy o převodu obchodních podílů mu přišly poštou, on je podepsal a nechal notářky ověřit. Jménem společnosti podával jedno daňové přiznání k DPH, které však bylo, „nulové“, nevzpomíná si, za jaké období, pro koho jej podepsal nechce uvést. Částky 40.000 Kč a 10.000 Kč za převod obchodního podílu ve skutečnosti nikdy nedostal, bylo to jen na papíře. U notáře JUDr. [příjmení] nikdy nebyl, podpisy si nechal ověřit u notářky JUDr. Jantačové. Smlouva č.l. 612-614 dokladuje prodej ocelové haly (viz výše) [právníká osoba] [anonymizováno] [anonymizováno] [jméno] [příjmení] dne [datum]. Další smlouva č.l. 615-617 byla uzavřena mezi [anonymizováno] [anonymizováno] a [anonymizováno][právníká osoba] dne [datum] a týká se spolupráce na leteckých dnech v době od dubna do září [anonymizováno]. Společnost [anonymizováno][právníká osoba] podle smlouvy zajistí přípravu a organizaci leteckých dnů a [právníká osoba] [anonymizováno] obchodní partnery a zabezpečí finanční prostředky potřebné k uspořádání akcí. První z uvedených společností tedy má zajistit veškerá potřebná povolení, zajistit letadla, piloty, pozemní personál a technické zabezpečení, druhá ([anonymizováno]) má sehnat obchodní partnery na financování akcí a zabezpečit obchodování s produkčními, reklamními a marketingovými produkty. V článku IV se uvádí, že veškeré výnosy z prodeje produkčních, reklamních a marketingových služeb budou použity na úhradu nákladů [anonymizováno] a na přípravu dalších akcí ([anonymizováno]). Případné zbývající finanční prostředky budou rozděleny mezi obě strany

v poměru 1:[anonymizováno] Smlouvy o reklamní spolupráci na leteckých dnech uzavřené mezi [anonymizováno] [anonymizováno] a [anonymizováno] [jméno] [příjmení] jsou založeny na č.l. 620-628 spisu. Podle smlouvy č.l. 676-678 prodala [právnícká osoba] [anonymizováno] manželům [příjmení] dne [datum] dům [adresa] na [část obce] v [obec] a přiléhající pozemek. Kupní cena byla dojednána na 8.700.000 Kč. Ze sdělní FÚ [obec] č.l. 682 se podává, že v daňovém spise [právnícká osoba] [anonymizováno] není obsažen žádný záznam, podle něhož by obžalovaný [celé jméno obžalovaného] oznamoval finančnímu úřadu, že nestihne včas podat daňové přiznání k DPH za třetí čtvrtletí [anonymizováno]. Neexistuje ani záznam o tom, že by správce daně telefonicky kontaktoval obžalovaného, který by v té době byl již na Kanárských ostrovech. Obžalovaný nepožadoval žádné prodloužení lhůty pro podání daňového přiznání, to ostatně není ani možné. V žádostech a zprávách č.l. 827-835, [číslo] jsou uvedeni majitelé účtů, na které byly odesílány peníze z účtu [anonymizováno] v době od července do listopadu [anonymizováno], resp. osoby s dispozičním právem. Podle kopie ověřovacích knih č.l. 986-989 byly podpisy obžalovaného a [jméno] [příjmení] na smlouvách o převodech obchodních podílů ověřeny u notáře JUDr. [příjmení] dne [datum] a podpisy svědka [jméno] [příjmení] u notářky JUDr. [příjmení] o den později. Ze smluv a faktury č.l. 992-1001 soud zjistil, že nájem jednotlivých letišť ve [obec], [obec] a [obec] byl řešen společností [anonymizováno][právnícká osoba] zastoupenou jednatelem [celé jméno obžalovaného]. Této společnosti pak také bylo fakturováno. Z úředních záznamů č.l. 1002-1003 vyplývá, že v březnu 2009 provedla policie šetření na internetu k prověření průběhu reálného konání a průběhu akcí [příjmení] [anonymizováno] v [obec] a [anonymizováno]. Bylo zjištěno, že tyto akce se skutečně konaly, nalezena byla i fotodokumentace, z níž je patrné, že určitým způsobem se na akci podílela společnost [anonymizováno][právnícká osoba] Jako kontakt na organizátora byla uvedena právě tato společnost se sídlem [adresa obžalovaného]. Ze zprávy MÚ [obec], živnostenský úřad a výpisu ze živnostenského rejstříku č.l. 1015-1019 se podává, že [anonymizováno] neměla v roce [anonymizováno] živnostenské oprávnění k pořádání kulturních a zábavných akcí. Na č.l. 1047-1053, [číslo] spisu jsou založeny doklady související s převodem obchodního podílu v [anonymizováno] Dne [datum] byl na KS [obec] podán návrh na zapsání nového jednatele [jméno] [příjmení] a vymazání původních jednatelů [celé jméno obžalovaného] a [jméno] [příjmení]. Zároveň měly být tyto dvě osoby vymazány jako společníci a nově zapsány společností [právnícká osoba] a [ulice] [anonymizováno] [právnícká osoba] Návrh je datován [datum] a podepsán (úředně ověřeno) [jméno] [příjmení]. Podle notářského zápisu č.l. 1052-1053 proběhla dne [datum] valná hromada uvedené společnosti. Byla odsouhlasena změna společenské smlouvy s tím, že sídlo se přesouvá na adresu [obec a číslo], byl udělen souhlas s převodem obchodních podílů obou společníků, byly odvoláni z funkce oba jednatele ([příjmení] a [celé jméno obžalovaného]) a novým jednatelem jmenován [jméno] [příjmení]. Zápis změn byl povolen rozhodnutím KS [obec] ze dne [datum]. Návrh na změnu zápisu sídla společnosti na [obec a číslo] podal jednatel [jméno] [příjmení] u téhož soudu dne [datum] a změna byla zapsána dne [datum].

Doklady na č.l. 1139-1154, [číslo], [číslo] byly vyžádány za účelem ověření věrohodnosti výpovědi jednotlivých osob. Vyplývá z nich, že svědek [jméno] [příjmení] byl od roku 2003 prošetřován či dokonce trestně stíhán ve více věcech. V opisu rejstříku trestů zatím záznam nemá, avšak před [anonymizováno] je ve věci sp.zn. [anonymizováno] řešen pro trestný čin podle § 148 odst. 1, odst. 3 písm. c) trestního zákona účinného do 31.12.2009. Je obžalován, že během roku 2007 [číslo] zkrátil jako jednatel a později zplnomocněný zástupce společnosti [právnícká osoba] daň z příjmu právnických osob, daň z přidané hodnoty a další povinné odvody státu. Škoda je vyčíslena v řádu několika milionů Kč. Svědci [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] nemají žádné podstatné negativní záznamy. Jinak je tomu u [jméno] [příjmení], který byl již osmkrát odsouzen, a to zejména pro majetkovou trestnou činnost (krádeže, podvody, úvěrové podvody). Naposledy byl za krádež potrestán [anonymizováno] dne [anonymizováno] ve věci sp.zn. [anonymizováno]. Rovněž svědek [jméno] [příjmení] má v opisu rejstříku trestů více

záznamů. Od roku 1996 do roku 2009 byl odsouzen pětkrát, a to pro různou trestnou činnost (podvod, neoprávněné užívání cizí věci, zpronevěra, výtržnictví, zanedbání povinné výživy a další).

Soud zamítl jako nadbytečné důkazní návrhy obhajoby na osobní výslech svědka [jméno] [příjmení] a na vyžádání spisu PČR SKPV [obec], který se týká podezřelého [jméno] [příjmení] a jeho trestního stíhání v souvislosti s podáním daňového přiznání k DPH za čtvrté čtvrtletí roku [anonymizováno]. Výpověď svědka [jméno] [příjmení] byla v hlavním líčení přečtena podle § 211 odst. 2 písm. a) trestního řádu, neboť tento svědek je delší dobu neznámého pobytu a pro soud je nedosažitelný. I z jiných minulých případů, z jiných trestních spisů, je soudu dobře známo, že zajistit účast této osoby (pokud právě není ve výkonu trestu odnětí svobody) je více než obtížné. Obhájce sice poukazoval na to, že policie vždy dokázala jeho účast zajistit, avšak v řízení před soudem je režim poněkud odlišný. Zatímco policie zadá osobu do pátrání a kdykoli po jejím zadržení provede výslech, soud musí stanovit konkrétní termín hlavního líčení. Je velmi nepravděpodobné, že by se při odročení hlavního líčení podařilo shodou okolností zjistit aktuální pobyt svědka [příjmení] a zároveň by se podařilo realizovat i jeho předvedení prostřednictvím policie. Pokud jde o navrhovaný policejní spis, ten podle názoru soudu nemůže nijak zvrátit či ovlivnit rozhodnutí v této věci. Bylo by zcela nadbytečné hlavní líčení odročovat pouze za účelem jeho vyžádání. Obhájce uváděl, že by jej zajímalo především to, co v onom spise [jméno] [příjmení] uvedl. K tomu je třeba zdůraznit, že se jednalo o spis ve fázi před zahájením trestního stíhání, tedy veškerá vyjádření jsou před soudem procesně nepoužitelná. Pokud bylo poukazováno na to, že by ve spise mohly být doklady připojené k daňovému přiznání za čtvrté čtvrtletí roku [anonymizováno], pak podle obsahu nyní řešeného spisu i usnesení o odložení věci ze dne [datum] (předložil státní zástupce na konci hlavního líčení) bylo toto daňové přiznání podáno bez příloh. Právě z toho důvodu, že odpočet daně na vstupu nebyl žádným způsobem doložen, nebyl tento finančním úřadem uznán a DPH byla vyměřena pouze z částky uvedené na výstupu. Navíc se znovu připomíná, že údajný podpis [jméno] [příjmení] na konci předmětného daňového přiznání naprosto neodpovídá jeho reálnému podpisu.

Soud zhodnotil provedené důkazy jednotlivě a zároveň v jejich logickém souhrnu. Dospěl přitom k závěru, že se obžalovaný dopustil trestné činnosti tak, jak je popsáno shora ve výroku tohoto rozsudku. Bylo bezpečně zjištěno, že obžalovaný měl na starosti veškeré finanční a daňové záležitosti společnosti, přesto záměrně nepodal daňové přiznání k DPH za třetí čtvrtletí roku [anonymizováno], ačkoli tak mohl bez problému učinit. Namísto toho těsně před odjezdem do ciziny dne [datum] převedl obchodní podíly i jednatelství ve společnosti na zjevného bílého koně – [jméno] [příjmení] a jeho společnosti. Bylo mu zřejmé, že účetnictví společnosti nebude dodatečně zpracováno, nebude podáno ani předepsané daňové přiznání, čímž dojde k zatajení poskytnutých plnění a DPH, která by měla být odvedena státu, před finančním úřadem. Je třeba zdůraznit, že přestože jednatelem byl nejen obžalovaný, ale též [jméno] [příjmení], je v tomto případě odpovědnost za jednání čistě na obžalovaném. Z provedeného dokazování lze bezpečně uzavřít, že [jméno] [příjmení] se prakticky o nic podstatného, co se týče vedení společnosti a vyřizování finančních záležitostí, nestaral, zajišťoval pouze technické věci, zatímco zbytek byl úkolem obžalovaného. To on sám doznává. Účelovost postupu obžalovaného je zřejmá na první pohled. Do roku 2005 nerealizovala společnost prakticky žádnou činnost, ani nepodávala daňové přiznání k dani z příjmů právnických osob (byť tak samozřejmě činit měla). Ke dni [datum] se společnost registrovala jako dobrovolný plátc DPH se čtvrtletním zdaňovacím obdobím. Hned na to v krátkém časovém sledu je vystaveno celkem sedmáct faktur na [právnická osoba] a [anonymizováno] [jméno] [příjmení] a za poskytnutá plnění (prezentace na air show a hudebních festivalech) byla společností zinkasována celkem částka 7.378.000 Kč (z toho DPH činí 1.78.000 Kč). Po konci třetího kvartálu roku [anonymizováno] obžalovaný jako jednatel nepodá zákonem předepsané daňové přiznání k DPH do [datum] ani později, ani nezajistí jeho podání prostřednictvím jiné osoby. Namísto toho dne [datum] veškerou svoji činnost ve společnosti

ukončí, odvolá se z funkce jednatele, jako nového jmenuje [jméno] [příjmení]. [příjmení] i [jméno] [příjmení] (z pokynu obžalovaného) převedou obchodní podíly na dvě různé společnosti s ručením omezeným, kde figuruje rovněž pouze [jméno] [příjmení]. V mezidobí dochází k prodeji domu [adresa], k odčerpání všech finančních prostředků z účtu společnosti. To se děje dokonce ještě v době od [číslo] do [datum], tedy po převodu obchodního podílu a po změně jednatele. Během těchto tří dnů je z účtu hotově vybrána, resp. na soukromé účty obžalovaného, jeho manželky, [jméno] [příjmení] či druhé jejich společnosti [anonymizováno][právnícká osoba] převedena částka téměř 3.000.000 Kč Tyto příkazy tedy obžalovaný dával a výběry prováděl ve chvíli, kdy již nebyl jednatelem ani společníkem dané společnosti, která měla účet u [právnícká osoba] Dispoziční právo k tomuto účtu nebylo na nového jednatele fakticky nikdy převedeno. Obžalovaný ani nepopírá, že bylo jeho povinností přiznání k DPH podat a že toto neučinil. To však omlouvá svým zaneprázdněním, spěchem při odjezdu do ciziny. Vše měl údajně podle domluvy zařídit, „nový vlastník“. Jedná se zjevně o účelový argument, neboť na podání daňového přiznání měl obžalovaný dostatek času. Mohl tak učinit během celého měsíce října [anonymizováno], poté ještě do poloviny listopadu [anonymizováno]. Z výpovědi svědkyně [jméno] [příjmení] vyplývá, že ve stejném období vedla účetnictví, podávala daňové přiznání jménem druhé společnosti obžalovaného – [anonymizováno][právnícká osoba], a to včetně čtvrtletních přiznání k DPH. Pokud by tedy obžalovaný měl skutečně zájem splnit svoji zákonnou povinnost, mohl bez problémů veškeré účetní doklady předložit této své účetní a ta mohla daňové přiznání za třetí čtvrtletí roku [anonymizováno] řádně a včas podat (jak učinila u druhé společnosti obžalovaného). Navíc nelze přehlížet, že by se v daném případě nejednalo o zvlášť rozsáhlou záležitost, neboť jde o období tří měsíců, na příjmové straně je necelých dvacet faktur. Obžalovaný tvrdí, že poté, co mu [jméno] [příjmení] předložil urgenci finančního úřadu k podání daňového přiznání (datována [datum] a [příjmení] převzata [datum]), volal na finanční úřad a oznámil, že to nestihne a přiznání podá nový vlastník. V této době však ještě žádný nový vlastník neexistoval. K převodu obchodního podílu došlo až dne [datum]. Celý popis převodu obchodních podílů, jak jej líčí obžalovaný, je naprosto nevěrohodný a jasně účelový. Pokud by společnost měla vyrovnány všechny své závazky (jak obhajoba tvrdí), pokud v souvislosti s ní nebyl žádný problém, pak by zde logicky nebyl žádný důvod urychleně se této společnosti zbavit, a to tím spíše, že obžalovaný měl spoustu starostí s rychle se blížícím odjezdem na [anonymizováno]. K převodu obchodního podílu dochází poté, co po řadu let společnost nepodnikala prakticky nic, poté se zaregistruje jako dobrovolný plátec DPH, během tří měsíců vystaví faktury a zinkasuje finanční prostředky ve výši přes 7.000.000 Kč, hned na to padne urychlené rozhodnutí k odjezdu do ciziny, nestihne se podat daňové přiznání k DPH. To má podle domluvy vyřešit nový vlastník, kterého obžalovaný ale vůbec nezná a, „shodou okolností“ se ukáže, že to je klasický bílý kůň. Podle vlastního popisu obžalovaný svoji společnost prodal osobě, kterou nikdy neviděl, o které nic nevěděl a ani se nesnažil nic zjistit. Nezná ani totožnost muže, s nímž prodej dojednával. Toho také nikdy neviděl, mluvil s ním pouze po telefonu, nebo komunikoval přes email. Podle názoru soudu není náhodou, že v této souvislosti padá jméno [jméno] [příjmení]. Toho označuje svědek [jméno] [příjmení] za osobu, která prodej dojednala a která mu zaplatila částku 5.000 Kč za to, že si společnost, nechá napsat na sebe“. Podivnou shodou okolností se oba jednatele společnosti – obžalovaný i [jméno] [příjmení] se s [jméno] [příjmení] dobře znají. Účetnictví společnosti (které v podobných případech vždy mizí beze stopy) obžalovaný rovněž předává velmi zvláštním způsobem. V době předání údajně není přítomen, vše předává jeho podřízený [jméno] [příjmení]. Zatímco obžalovaný tvrdí, že na to byl sepsán předávací protokol, svědek [příjmení] toto popírá. K tomu je třeba uvést, že je dobře možné, že k odnesení účetních dokladů z kanceláře společnosti došlo způsobem, který svědek [příjmení] popsal. Nějaký muž si zkrátka šanony odvezl, jeho totožnost nikdo nedokáže určit. Lze prakticky jistě konstatovat, že to nebyl svědek [jméno] [příjmení] (ten to sám popírá). Jestliže byly svědkovi [příjmení] předloženy fotografie č.l. 1158-1159, pak uvedl, že si není jist, mohl by to být člověk na první fotografii ([příjmení]), naopak ten druhý ([příjmení]) to zřejmě není. Pro

rozhodnutí ve věci nakonec ani není podstatné, zda obžalovaný někomu neznámému účetní doklady společnosti předal či nikoli. Je jasné, že z jeho strany šlo o účelový postup, kdy jeho společnost jako plátce DPH v krátkém časovém sledu poskytla plnění ve velkém finančním objemu, přijala platby, nebyla schopná doložit žádné podstatné výdaje (daň na vstupu), tedy jí vznikla povinnost odvést daň státu. V této chvíli obžalovaný rychle ukončil svoji účast ve společnosti a tuto převedl na bílého koně. Obžalovaný řádně nepodal daňové přiznání k DPH, a to ani dodatečně po urgenci finančního úřadu, zároveň nezajistil, aby tuto povinnost reálně splnila jiná osoba. Obhajoba, že toto měl učinit podle jeho pokynu, „nový vlastník“ je zcela neakceptovatelná. Je samozřejmě nesmyslné, aby danou společnost za dané situace kupoval někdo, kdo by s ní chtěl do budoucna cokoli podnikat. Těžko uvažovat o tom, že by si někdo koupil [anonymizováno], zaplatil za to, že převezme společnost bez jakýchkoli aktiv, naopak s nedorušenými záležitostmi vůči finančnímu úřadu. Jak už bylo řečeno, obžalovaný před převodem obchodních podílů vyvedl ze společnosti veškerá aktiva (prodal dům, z účtu společnosti vybral resp. převedl veškeré peníze). Věrohodnost tvrzení obžalovaného je značně snižována i tím, že něco jiného uvedl jako svědek v daňovém řízení před FÚ [obec] [část obce] a něco jiného pak v pozici obžalovaného před soudem. Zatímco na FÚ [obec] [část obce] dne [datum] tvrdil, že účetnictví předával on osobně muži ve věku kolem třiceti let v sídle [právnícká osoba] Krumlov, [ulice a číslo] a zároveň převzal i platbu za převod obchodního podílu, vše dne [datum], v hlavním líčení uvedl něco úplně jiného. Tvrdil, že k předání účetnictví došlo prostřednictvím [jméno] [příjmení] v kanceláři na [příjmení] ulici. [příjmení] zmíněného neznámého muže vůbec neviděl a peníze za převod obchodního podílu nikdy nedostali. Jestliže byl prakticky na stejné skutečnosti dotazován při jiné kontrole Finančním úřadem [obec], nedal žádnou jasnou odpověď (č.l. 560, 561 spisu). Další rozpor je mezi tvrzením obžalovaného a svědka [příjmení]. Podle obžalovaného byl při předání účetnictví podepsán předávací protokol, což byl jeho požadavek, naopak svědek [příjmení] uvádí, že nic takového se nepodepisovalo, obžalovaný ani nic takového nechtěl. [příjmení] přinesl pouze doklady od notáře, na základě toho mu on předal šanony. Naprosto nevěrohodně vyznívá vysvětlení obžalovaného, proč ve dnech [číslo] [datum] (již po převedení obchodního podílu a jednatelství) vybral z účtu společnosti, resp. převedl na soukromé účty částku téměř 3.000.000 Kč, čímž dovedl zůstatek prakticky k nule. Tvrdí, že takto chtěl zaplatit dosud neuhrazené faktury svým dodavatelům v souvislosti s konáním leteckých akcí. Pokud by toto skutečně chtěl učinit, mohlo se tak stát podstatně dříve, neboť na účtě byl stále dostatek finančních prostředků. Každopádně by bylo snazší peníze odeslat bezhotovostním převodem, než je vybírat v hotovosti, případně posílat na soukromé účty, z nich pak vybírat a jednotlivé dodavatele objíždět a peníze jim vyplácet. Pokud by převody na soukromé účty jeho, [jméno] [příjmení], manželky či na účet [anonymizováno][právnícká osoba] měly být pouze z toho důvodu, aby měli možnost peníze rychle vybrat v hotovosti, aby se nedostaly nad bankou stanovený denní limit, pak vůbec není zřejmé, proč by tyto platby měly být posílány naprosto v rozdílných a „nekulatých“ částkách, jako například 155.000 Kč, 97.000 Kč, 102.000 Kč atd. Navíc obžalovaný stejně jako u jiných tvrzených výdajů není vůbec schopen uvést, jaké úhrady z těchto peněz prováděl, kdy, komu a za co zaplatil. Obhajoba obžalovaného spočívá mimo jiné i v tom, že jeho společnost sice na jedné straně měla příjmy přesahující 7.000.000 Kč, avšak na druhé straně měla i obrovské výdaje, které s organizací jednotlivých akcí souvisely. Podle jeho přesvědčení by povinnost odvést DPH byla nulová nebo téměř nulová, nic podstatného se nevydělalo. Narozdíl od příjmových položek, které jsou jasně průkazné, však není obžalovaný schopen k nákladovým položkám uvést (a už vůbec ne doložit) nic konkrétního. Nelze samozřejmě akceptovat, aby daňový subjekt realizoval podnikatelskou činnost, měl jasně prokázané příjmy a poté se zbavil daňové povinnosti tím, že obchodní podíly v [anonymizováno] převede na jinou osobu s tím, že noví majitelé dořeší záležitosti s finančním úřadem, podají daňové přiznání, dopracují účetnictví, které jim on předá (a které se později ztratí). Obžalovaný nemůže počítat s tím, že se tímto způsobem zbaví odpovědnosti, a to jak v daňovém řízení, tak i v řízení trestním.

Jestliže byl obžalovaný k nákladům na akce a k platbám s tím souvisejícím dotazován obecně, nejprve neuvedl prakticky vůbec nic. Nebyl schopen označit nikoho, komu jeho společnost něco platila, kdy, o jaké částky se jednalo a za co konkrétně. Jestliže mu pak byl předložen výpis účtu [anonymizováno] č.l. 81-84, kde jsou zaznačeny konkrétní transakce, často včetně jejich popisu (který zadával on), jeho vyjádření nebylo o mnoho přesnější. K některým platbám uvedl, že s leteckými dny určitě souvisely, u některých byl schopen uvést, o co šlo konkrétně, většinou však nebyl schopen účel platby, resp. ani jejího adresáta určit. To se týká například i transakce ze dne [datum], kdy byla z účtu společnosti převedena velmi vysoká částka 2.000.000 Kč na účet jakéhosi [jméno] [příjmení]. Podle názoru soudu je zhola nadbytečné dále blíže pátrat po určení jednotlivých plateb podle výpisu z účtu [anonymizováno], případně si od určitých subjektů (pokud by byly dopátrány) vyžadovat konkrétní daňové doklady vystavené [právníká osoba] [anonymizováno]. Je totiž jasné, že existuje celá řada dalších příjmů a výdajů, které dohledat nelze a ani to nebude možné (díky přístupu obžalovaného, který se v listopadu [anonymizováno] účinně zbavil všech účetních dokladů). Na straně příjmové se mimo jiné muselo jednat o příjmy ze vstupného, z prodejních míst při leteckých dnech. Na druhé straně je logické, že obžalovaný, resp. jeho společnost musela mít i řadu výdajů, které byly placeny hotově a které již doložit nelze. V souvislosti s výdajovými položkami, na které obžalovaný poukazuje, je třeba připomenout, že z dokladů č.l. 615-617, [číslo] lze jasně dovodit, že organizaci leteckých dnů měla na starosti v první řadě druhá ze společností obžalovaného – tedy [anonymizováno] [právníká osoba]. Ta měla podle smlouvy zajistit letiště, letadla, personál a podobně. Tato společnost také uzavírala nájemní smlouvy na jednotlivá letiště, jí toto poté bylo fakturováno. Je tedy zřejmé, že celá řada výdajů souvisejících s pořádáním leteckých dnů nemá ke [právníká osoba] [anonymizováno] z právního a daňového hlediska žádný vztah. To se ostatně objevuje i ve výpisu z účtu společnosti, kdy u řady plateb je v popisu transakce poznámka, „ [anonymizováno] [právníká osoba]“. Ačkoliv to obžalovaný k dotazu soudu popíral, jeví se být více než pravděpodobným, že z prostředků na účtě této společnosti byly hrazeny faktury vystavené na druhou jeho společnost. Nad rámec toho lze připomenout, že podle vyjádření obžalovaného ne všichni jeho dodavatelé byli plátcí DPH. Pokud tedy přijal plnění (služby, nebo materiál) od těchto subjektů, nemohl si v těchto případech snížit povinnost k odvodu DPH o daň na vstupu. Na straně nákladů při podnikatelské činnosti společnosti lze tedy v podstatě vycházet z jediného dostupného dokladu – výpisu z účtu společnosti. Z údajů v něm, včetně vyjádření obžalovaného, který v některých případech platby identifikoval, by bylo teoreticky možné za platby související s pořádáním leteckých dnů označit platby v celkovém souhrnu nedosahující ani 3.000.000 Kč. Jedná se například o platby vůči letišti [obec], puškařství Sklenář, [příjmení] [příjmení], [příjmení], [právníká osoba], [právníká osoba], letecké muzeum, platby za vystupování umělců na festivalu [příjmení] a podobně. Nutno však zdůraznit, že v řadě těchto případů je v popisu transakce uváděna poznámka, „ [anonymizováno] [anonymizováno]“, tedy se s valnou mírou pravděpodobnosti jednalo o částky, která měla platit právě tato druhá společnost. Dále je třeba připomenout, že na účtě [právníká osoba] [anonymizováno] se objevily příjmy a výdaje, které se týkají nejen předmětného podnikání – pořádání leteckých dnů a festivalů. Je zde i řada transakcí s touto podnikatelskou činností zjevně nesouvisejících. Kromě drobných plateb (pojištění, platba za elektřinu, převody na osobní účty) se jedná zejména o milionové platby ze strany manželů [příjmení] při koupi domu [adresa] od společnosti. Na druhé straně z výpisu vyplývá, že v době od 4.7. do [datum] obžalovaný v hotovosti vybral celkem částku 12.170.590 Kč. K tomu ještě byly v období od [číslo] do [datum] provedeny převody na soukromé účty jeho, manželky, [jméno] [příjmení] a [anonymizováno] [právníká osoba] v celkové výši 756.000 Kč. Je tedy zřejmé, že v uvedeném období obžalovaný disponoval hotovými penězi z účtu společnosti ve výši cca 13.000.000 Kč. Je naprosto jasné, že z daleka ne všechny tyto prostředky mohly být použity na placení výdajů v souvislosti s pořádáním předmětných akcí. Účel plateb, na které byly obžalovaným provedeny tyto výběry, je naprosto nejasný. Lze tedy zopakovat, že na jedné straně jsou zde jasné příjmy společnosti od [anonymizováno] [příjmení] a [právníká osoba], které obžalovaný před finančním

úřadem prakticky zatajil (nepodal daňové přiznání, ani nečinil kroky průkazně směřující k tomu, aby tato povinnost byla splněna prostřednictvím jiné osoby, právě naopak). Jeho společnosti tedy vznikla povinnost odvést z přijatých finančních prostředků DPH státu. Na druhé straně není obžalovaný absolutně schopen doložit (ani konkrétně uvést) nákladové položky, tedy že by si mohl v souvislosti s danou podnikatelskou činností odečíst DPH na vstupu. Při respektování zásady in dubio pro reo lze na základě výpisu z účtu společnosti vzít za prokázané, že jisté nákladové platby, které snižují povinnost odvodu DPH, skutečně proběhly. Výše odpočtu DPH na vstupu z těchto „průkazných“ plateb je však mnohonásobně nižší, než na druhé straně jasně daná povinnost odvodu DPH na výstupu. Zatímco prokázané příjmy činili cca 7,4 milionu Kč, na druhé straně tyto částečně průkazné výdaje nedosahují ani částky 3 miliony Kč, a to ještě s velkými výhradami (viz shora). Je průkazné, že [právnícká osoba] [anonymizováno] by vůči státu vznikla povinnost odvést DPH v částce sice nižší, než se uvádí v obžalobě (tj. 1.178.000 Kč), avšak i tak by se s valnou mírou pravděpodobnosti jednalo o částku převyšující 500.000 Kč. Taková částka by odpovídala právní kvalifikaci činu, jak byla uvedena v obžalobě - § 148 odst. 1, odst. 3 písm. c) trestního zákona. Podle názoru soudu však nelze na základě dostupných a v hlavním líčení provedených důkazů ani tento závěr činit s dostatečnou jistotou. Nelze bezpečně vyloučit, že výdaje související s pořádáním leteckých dnů a festivalů, včetně výdajů hrazených hotově, byly opravdu relativně vysoké a tím pádem v případě řádného podání daňového přiznání k DPH mohla být daňová povinnost snížena o podstatné částky daně na vstupu. V pochybnostech proto bylo rozhodnuto ve prospěch obžalovaného (in dubio pro reo). Obžalovaný byl uznán vinným, že České republice způsobil zkrácením DPH přesně nezjištěnou škodu ve výši přesahující 50.000 Kč. To je hranice větší škody ve smyslu § 138 odst. 1 trestního zákoníku, která odůvodňuje právní kvalifikaci činu podle § 240 odst. 1 trestního zákoníku (viz níže).

Po právní stránce vykazuje jednání obžalovaného znaky skutkové podstaty přečinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1 trestního zákoníku, neboť ve větším rozsahu zkrátil daň. Konkrétně se jedná o zkrácení daně z přidané hodnoty. Zkrácením se rozumí jakékoli jednání pachatele v důsledku něhož je mu jako poplatníkovi vyměřena nižší daň nebo k vyměření daně nedojde vůbec. V daném případě se jedná sice o zkrácení daně ze strany společnosti s ručením omezeným, tedy právnické osoby, ovšem jejím jménem ve všech podstatných směrech jednal obžalovaný [celé jméno obžalovaného]. Trestní odpovědnost právnických osob tuzemské trestní právo dosud nezná, proto veškerá trestní odpovědnost leží toliko na osobě, která je podle zákona oprávněna a povinna jménem právnické osoby jednat. Daň z přidané hodnoty byla v této konkrétní věci zkrácena tím, že obžalovaný jménem [anonymizováno] vůbec nepodal daňové přiznání za třetí čtvrtletí roku [anonymizováno], ani jeho podání nezajistil prostřednictvím jiné osoby. Tím zatajil zdanitelná plnění poskytnutá v uvedeném období a tím vzniklou daňovou povinnost. V důsledku toho nedošlo ke škodě České republiky k přiznání a následnému zaplacení DPH. Výše reálně vzniklé daňové povinnosti nebyla (díky jednání obžalovaného ani nemohla být) přesně zjištěna. K tomu lze odkázat na výše uvedené. Na základě provedeného dokazování lze však s jistotou konstatovat, že pokud by obžalovaný splnil všechny své povinnosti týkající se vedení účetnictví a podání daňového přiznání, vznikla by jeho společnosti povinnost odvést DPH ve výši přesahující 50.000 Kč (a to zřejmě velmi výrazně). V souladu s tehdy účinným zněním zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (dále jen zákon o DPH) vznikla [právnícká osoba] [anonymizováno] povinnost odvést státu DPH z jí poskytnutých plnění, resp. přijatých plateb od [právnícká osoba] a [anonymizováno] [jméno] [příjmení]. Společnost obžalovaného se ke dni [datum] zaregistrovala jako dobrovolný plátec DPH a v následujícím čtvrtletí uskutečňovala zdanitelná plnění poskytnutím služeb jiným subjektům s místem plnění v tuzemsku (§ 108 odst. 1 písm. a) zákona o DPH). Přestože část plnění uskutečnila společnost ještě v době, kdy plátcem daně z přidané hodnoty nebyla (před [datum]), i z nich jí vznikla povinnost přiznat a odvést DPH ve třetím čtvrtletí roku [anonymizováno]. Obžalovaný totiž jménem [anonymizováno] vystavil za takto uskutečněná

plnění daňový doklad až dne [datum], ve kterém vyčíslil i daň z přidané hodnoty. Podle § 108 odst. 1 písm. m) zákona o DPH v tehdy účinném znění tak byla společnost povinna přiznat a zaplatit daň uvedenou na těchto dokladech. Povinnost vznikla až dnem, kdy daň plátce uvedl na daňovém dokladu (tedy bez ohledu na to, kdy došlo k uskutečnění plnění), v daném případě dne [datum]. Znamená to, že i ve vztahu k plněním poskytnutým před [datum] měla být DPH společností přiznána a státu odvedena v období třetího čtvrtletí roku [anonymizováno]. Ve stejném období měla být daň přiznána a odvedena i ve vztahu ke všem ostatním poskytnutým plněním. Na tom nic nemění skutečnost, že druhá série faktur na oba uvedené subjekty byla obžalovaným vystavena až dne [datum], tedy po ukončení třetího čtvrtletí. Podle § 21 odst. 1 zákona o DPH je totiž plátce povinen daň na výstupu přiznat ke dni uskutečnění zdanitelného plnění nebo ke dni přijetí platby, a to k tomu dni, který nastal dříve. V případě poskytnutí služby se podle § 21 odst. 5 písm. a) zmíněného zákona považuje zdanitelné plnění za uskutečněné dnem jejího poskytnutí nebo dnem vystavení daňového dokladu (s výjimkou splátkového nebo platebního kalendáře nebo dokladu za přijatou platbu), a to tím dnem, který nastane dříve. U všech faktur vystavených dne [datum] se jednalo o plnění poskytnutá během třetího čtvrtletí roku [anonymizováno], tedy za tento kvartál vznikla [právnícká osoba] [anonymizováno] povinnost DPH přiznat a státu odvést. Jak už bylo opakovaně zmíněno, obžalovaný jako jednatel společnosti v roce [anonymizováno] nedoložil (a není schopen doložit do současné doby) žádné platby svým dodavatelům za plnění související s předmětnou podnikatelskou činností. Nebyla tedy doložena žádná plnění přijatá ve stejném období společností obžalovaného, z nichž by vyplývala možnost odečíst si DPH na vstupu a tím snížit svoji povinnost odvést státu DPH na výstupu.

Je-li vycházeno z toho, že obžalovaný svým jednáním zkrátil daň o více než 50.000 Kč, jedná se o větší rozsah zkrácení daně ve smyslu § 240 odst. 1 trestního zákoníku. Pokud jde o pojem „větší rozsah“, nelze sice přímo použít výkladové ustanovení § 138 trestního zákoníku, avšak vzhledem k tomu, že jiná hlediska než finanční zde nemají význam, je ustálenou tuzemskou judikaturou obecně přijímáno, že větším rozsahem se rozumí zkrácení o nejméně 50.000 Kč. Pachatelem či spolupachatelem daného přečinu může být nejen samotný subjekt daně, ale kdokoli, kdo svým úmyslným jednáním způsobí, že daň nebyla jemu či jinému subjektu vyměřena vůbec anebo ne v zákonné míře a tím byla daň zkrácena ve větším rozsahu. V daném případě byla subjektem daně z přidané hodnoty společnost s ručením omezeným, jejímž společníkem a jednatelem byl mimo jiné obžalovaný [celé jméno obžalovaného]. Byl to právě on, kdo byl ve společnosti zvlášť určen ke spravování finančních záležitostí, včetně vedení účetnictví, podávání daňových přiznání a komunikaci s finančním úřadem. Co se týče formy zavinění, u obžalovaného soud shledává za prokázaný úmysl přímý podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Obžalovaný chtěl způsobem uvedeným v zákoně porušit zájem chráněný takovým zákonem a ve skutečnosti tak i učinil. Od počátku bylo zcela zřejmé, že zavinění musí být u obžalovaného naplněno minimálně ve formě úmyslu nepřímého podle § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku. I kdyby bylo vycházeno z výpovědi obžalovaného (ohledně převodu obchodních podílů a jednatelství, ohledně domluvy s oním neznámým mužem o dodatečném podání daňového přiznání atd.), jednalo by se o úmysl nepřímý. Obžalovaný musel vědět, že svým jednáním může porušit zákonem chráněný zájem a pro případ, že se tak stane, s tím byl srozuměn. Sám přiznává, že věděl o nezpracovaném účetnictví, o nepodání přiznání k DPH za třetí kvartál [anonymizováno], přesto údajně spoléhal, že vše napraví a eventuálně dlužnou daň zaplatí nový, „majitel“, kterého vůbec neznal, nikdy se s ním nesešel a žádným způsobem si jej neproověřil. S ohledem na všechny zjištěné skutečnosti a okolnosti případu však lze uzavřít, že u obžalovaného se jednalo o úmysl přímý. [příjmení] dobře věděl o tom, že převod obchodních podílů a změna jednatele je pouze účelovým postupem, jehož cílem je vyvázat jeho osobu ze všech vztahů ke [právnícká osoba] [anonymizováno] a tím pádem i z veškeré odpovědnosti vzniklé z její podnikatelské činnosti.

Ve vztahu k právní kvalifikaci soud řešil též otázku, zda by jednání obžalovaného mělo být posouzeno podle trestního zákona účinného do konce roku 2009, nebo již podle nového trestního zákoníku. Trestný čin se zásadně posuzuje podle zákona účinného v době jeho spáchání. Pozdější právní úpravu lze použít pouze tehdy, pokud je to pro obžalovaného příznivější. Jestliže byla v dané věci právní kvalifikace oproti obžalobě zmírněna (na [anonymizováno]odstavec), dospěl soud k závěru, že celkově mírnější je pro obžalovaného posouzení činu podle nového trestního zákoníku č. 40/2009 Sb. Základní trestní sazba odnětí svobody v rozmezí šesti měsíců až tří let je stejná v ustanovení § 240 odst. 1 trestního zákoníku i § 148 odst. 1 dříve účinného trestního zákona. Nový trestní zákoník však vedle trestu odnětí svobody připouští mírnější alternativní trest zákazu činnosti (původně peněžitý trest) a i škála alternativních trestů, resp. možnosti podmíněného odkladu trestu odnětí svobody jsou podle nové zákonné úpravy pro obžalovaného příznivější.

Při úvaze o druhu a výši trestu soud vycházel z ustanovení § 37 až 39 trestního zákoníku. V té souvislosti hodnotil povahu a závažnost spáchaného činu, osobní, rodinné, majetkové a jiné poměry obžalovaného. Přihlédnuto bylo k jeho dosavadnímu způsobu života, k možnostem jeho nápravy, jakož i k chování po spáchání činu. Konkrétní závažnost činu je zde snižována osobou obžalovaného, na něhož se pohlíží jako na osobu dosud netrestanou. Na druhé straně je tento stupeň do určité míry zvyšován způsobem provedení činu (kdy obžalovaný nejen že nepřiznal a neodvedl v určitém období DPH, ale své odpovědnosti se snažil zbavit v poslední době se rozmáhajícím a velmi nebezpečným způsobem – převodem společnosti na tzv. bílého koně). K trestnému činu nezaujal naprosto žádný kritický postoj, nepřistoupil k náhradě škody, svojí trestní odpovědnost zcela popírá.

K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že je ženatý, má dvě nezletilé děti. Absolvoval úplné středoškolské odborné vzdělání, žije se jako podnikatel – OSVČ v oboru, „[anonymizováno]“. V opisu rejstříku trestů má jeden záznam z roku 1995 (odsouzení [anonymizováno] [obec] za § 235 odst. 1, odst. 2 písm. b), § 238 odst. 1 trestního zákona), k němuž však již nelze přihlížet jako k přitěžující okolnosti. Rozhodnutím téhož soudu ze dne [datum] totiž bylo rozhodnuto o zahlazení odsouzení.

Při ukládání trestu obžalovanému soud zohlednil povahu a závažnost řešeného trestného činu z hledisek uvedených v § 39 odst. 2 trestního zákoníku, dále zkoumal existenci polehčujících a přitěžujících okolností. Obžalovanému polehčovalo, že před spácháním trestného činu vedl řádný život (§ 41 písm. o/ trestního zákoníku). Přitěžující okolnosti výslovně vyjmenované v ustanovení § 42 trestního zákoníku shledány nebyly.

Podle § 240 odst. 1 trestního zákoníku byl obžalovaný ohrožen trestem odnětí svobody od šesti měsíců do tří let, nebo zákazem činnosti. Při zohlednění všech shora popsaných skutečností, osoby obžalovaného, povahy a závažnosti řešeného činu, způsobených následků, s přihlédnutím ke zjištěné přitěžující okolnosti a absenci okolností polehčujících, jakož i k chování obžalovaného po spáchání činu, považuje soud za přiměřený trest odnětí svobody v jedné třetině zákonné trestní sazby, tedy v trvání šestnácti měsíců. Již bylo opakovaně zmíněno, že přesnou výši způsobené škody se nepodařilo zjistit. Je velmi pravděpodobné, že tato přesáhla hranici 50.000 Kč (větší rozsah) poměrně výrazně, nelze to však konstatovat s naprostou jistotou. Obžalovanému tedy nelze klást za vinu způsobení značné škody (jak bylo uvedeno v obžalobě), avšak nelze mu přičítat ani přitěžující okolnost způsobení vyšší škody (§ 42 písm. k/ trestního zákoníku). Naopak je třeba obžalovanému přiznat jako určitou polehčující okolnost, že se na něj pohlíží jako na osobu bezúhonnou, jedině jeho předchozí odsouzení bylo již zahlazeno. V neprospěch obžalovaného jde skutečnost, že dosud (od doby spáchání činu uplynula již doba delší čtyř let) nepřistoupil k náhradě škody, způsobené následky se nesnažil nijak vyřešit. Ke svému činu nezaujal žádný kritický postoj, spáchání trestného činu popírá. Vzhledem k osobě obžalovaného, jakož i charakteru trestné činnosti a časovému odstupu od jejího spáchání lze dospět k závěru, že účelu trestu může být dosaženo i bez jeho přímého výkonu. Soud proto

obžalovanému výkon trestu odnětí svobody podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání třiceti měsíců. Jedná se o výměru mírně pod polovinou zákonného rozpětí. V této souvislosti byly hodnoceny obdobné skutečnosti, jako byly rozebrány shora v souvislosti s úvahami o výměře trestu odnětí svobody. Kratší zkušební doba byla zvolena i proto, že od spáchání činu uplynula již velmi dlouhá doba a nejsou jednoznačné poznatky o tom, že by se obžalovaný během ní dopustil další trestné činnosti. Podle § 82 odst. 2 trestního zákoníku bylo obžalovanému uloženo, aby během zkušební doby podle svých sil uhradil způsobenou škodu.

Pokud obžalovaný povede během zkušební doby řádný život, nedopustí se dalších trestných činů či relevantních přestupků, jestliže České republice podle svých sil uhradí způsobenou škodu, pak bude moci být po uplynutí zkušební doby rozhodnuto, že se osvědčil. V opačném případě by však soud rozhodl, a to po případě během zkušební doby, že se trest odnětí svobody v trvání šestnácti měsíců vykoná jako nepodmíněný.

Poučení:

; Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání a to ve lhůtě 8 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku, když odvolání se podává ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného, a to ve trojím vyhotovení. Státní zástupce může rozsudek napadnout pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozsudku, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného.

Obžalovaný může rozsudek napadnout odvoláním, pokud jde o výrok, který se ho přímo dotýká, v jeho prospěch tak mohou učinit rovněž příbuzní v pokolení přímém, sourozenci, osvojenec, osvojitel, manžel či druh. Ve prospěch mladistvého obžalovaného může odvolání podat samostatně i orgán pověřený péčí o mládež. Poškozený, který se připojil k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody, může rozsudek napadat pokud jde o výrok o náhradě škody. Osoby oprávněné rozsudek napadat pro nesprávnost některého jeho výroku jej mohou napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro vady řízení, které předcházelo vyhlášení rozsudku, jestliže tyto vady byly způsobilé přivodit, že některý z výroku rozsudku je nesprávný, nebo že chybí. Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán, jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolání nemůže podat ten, kdo se jej vzdal.

Český Krumlov 25. listopadu 2010

JUDr. Ondřej Círek
soudce

Rozhodnutí nabylo právní moci dne 22. srpna 2011.